

[Jens Møller.]

penge på andre menneskers ulykke, og vi vil beskytte den værgeløse borger mod ytringsmonopolernes udnyttelse.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne har sympati for de tanker, der er nedlagt i dette lovforslag, som vi har forstået på den måde, at hovedsigtet med det er at beskytte privatlivets fred. Vi har derimod ikke nogen tiltro til, at den fremgangsmåde, der her er foreslået, er den rigtige.

Der er en vis forbindelse mellem det lovforslag, vi nu behandler, og det foregående lovforslag, og det synes, at kristeligt folkeparti er kommet til den erkendelse, at under det kapitalistiske samfund med dets profitmotiv kommer der mange uheldige ting frem, som må bekæmpes. Det er vi enige i, men vi tror nok, at det så også er meget afgørende, at man kommer til roden for at nå en effektiv bekæmpelse. Vi så da gerne, og det var ønskeligt, om vi havde love, der sikrede, at pressen skrev sandheden og kun sandheden, at der ikke var nogen snagen i menneskers privatliv og forskellige andre ting. Men vi tror, der kun er begrænsede muligheder for at bøde på skaderne, når det fortsat er sådan, at det er profitmotivet, der er afgørende.

Hr. Poul Dam havde ikke mange ord at sige, men det, han sagde, synes jeg var ret betydningsfuldt, idet han sagde, at pressen er inde i en sund udvikling. Jeg må sige, at det forstår jeg faktisk ikke, eftersom udviklingen er den, at pressen bliver mere og mere kommerciel og mere og mere kapitalistisk. Jeg troede ikke, det lige var det, hr. Poul Dam forstod ved en sund udvikling.

Jeg tror også, at det er en illusion, når hr. Hilmar Baunsgaard siger, at princippet for dansk presse er, at redaktionen er fuldstændig adskilt fra ledelse og administration. Jeg tror, at det må være en illusion, og det er der jo nok mange eksempler på. Det har også vist sig ved flere lejligheder, at det også er en illusion, at redaktionen er uafhængig af annoncørerne osv., som også hører til det administrative foretagende.

Vi ser gerne, at man finder frem til de rigtige metoder til at beskytte privatlivets fred, men det er yderst farligt at gribe ind på en sådan måde, at det er et mere eller

mindre forsøg på at stække ytringsfriheden, for til ytringsfriheden knytter der sig jo mange ting. Mit partis presse har jo igennem mange år lejlighedsvis måttet betale bøder, og vi har også haft redaktører, som måtte afsone fængselsstraffe, men det har aldrig nogen sinde været, fordi vi har snaget i folks privatliv. Det er, fordi vi har rejst politiske sager, nå ja, som de domstole, vi har i dette land, ikke mente at der var tilstrækkeligt sandhedsbevis for. Derfor vil vi altså vende os imod, at man på nogen som helst måde kommer til at binde pressens ytringsfrihed, så det forhindrer, at den gennemfører det politiske opklaringsarbejde, der er nødvendigt her i samfundet.

Jeg synes også, det er en fantastisk tro, kristeligt folkeparti har på bøder for jeg tror ikke, at disse bøder vil genere de store kommercielle bladhuse særligt. Det kan jo blive en ganske alvorlig affære for et lille, fattigt blad, og jeg tror, der er nogle, der driver bladvirksomhed så kynisk her i landet, at de efterhånden også vil indkalkulere disse bøder i de almindelige omkostninger, og så er vi jo lige vidt. Det er altså ikke den vej, kristeligt folkeparti har foreslået vi skal gå, men vi vil gerne være med til at finde de rigtige veje frem.

Mølgaard (DR):

Jeg forstår, at forslagsstillerne ikke vil ramme de ordentlige blade, det er kun de grimme, der skal rammes, så derfor vil man ikke betegne det, man gerne vil opnå på området, som censur. Man skal være varsom med en begrænsning af livets udfoldelse i al dets mangfoldighed. Det er ikke alle dufte, der er blomsterdufte. Lad dem dog leve med disse dufte, selv om det ikke er enhver bi, der vil opsøge dem direkte.

Vel, ytringsfriheden må administreres under ansvar. Den måde, kristeligt folkeparti tilsigter ansvarsbestemmelserne ændret på, må vi være betænkelige over for.

Kristeligt folkepartis forslag indeholder en på forhånd fastsat størrelse af bøder for en række straffbare forhold, der allerede efter gældende straffelov kan straffes med både bøde, hæfte og fængsel. Vi må finde det betænkeligt generelt i en lov at fastsætte bødens størrelse i forhold til et blads bruttoindtægt ved salget af en enkelt udgave. Blade, som har store oplag, vil blive straffet